

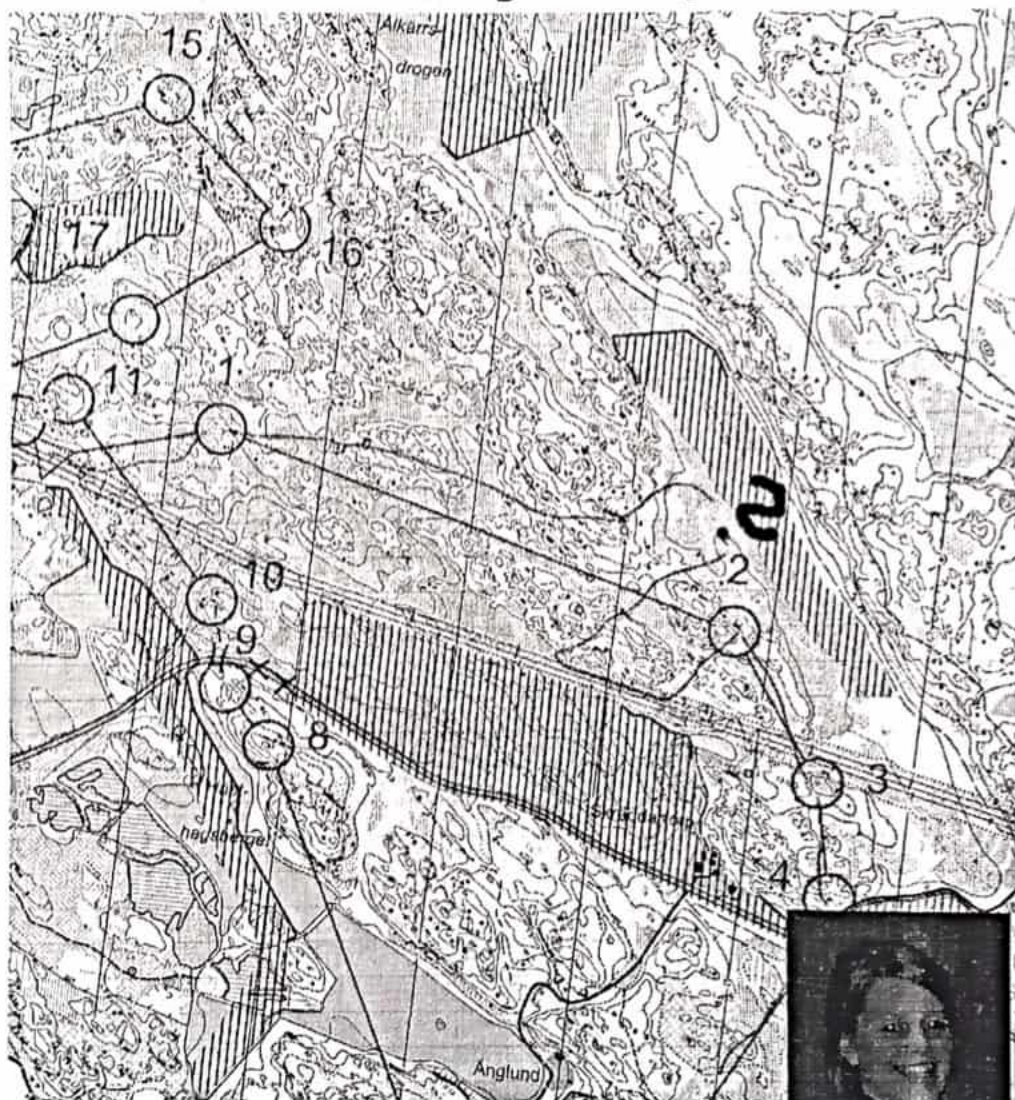
KAMPEN

Klubbtidning för SOK Viljan
Oskarshamn

Nummer 2
2004

Det missades mycket på Tiomila

...OCH JOSSAN MISSADE TIOMILA...

Den blomstertid nu kommer... sjunger vi på skolavslutningen, fast egentligen har det ju blommat ett bra tag redan, åtminstone här i södra Sverige. 1/6 börjar officiellt sommaren och i år stämde det ovanligt väl. Första juni blev det riktigt varmt.

Vårsäsongen blev ovanligt kort för mig i år. Tre helger varav en i februari och två i april, var det hele. Var det så för Dig också? Nåja en del av er håller inte ens på med orientering... Skidvårsäsongen var väl rätt normal. D.v.s. inte en gnutta snö i dessa trakter under vårmånaderna mars-maj. Skidsektionen arrangerade dock terräng-KM, ett evenemang som omskrivs i denna skrift.

När det gäller orientering finns det dock en del som har sprungit något mer. Jossan, Henke och Ove är exempel på sådana personer.

Jag har dock uppnått mitt mål med den här säsongen, då jag slagit Ove på en individuell tävling. Mer om detta inne i tidningen. Äntligen kan jag slappna av och njuta av livet.

Vårsäsongen är inte riktigt slut än. Jukolan ja Venlojen Viesti återstår. Årets roligaste evenemang om man är vältränad. Är man lite mindre tränad är givetvis gubbtiomila höjdpunkten. Jag hoppas att alla som är intresserade av detta eminenta evenemang, har anmält sig till Göran, mig eller Stefan C.

I sommar missar jag mycket: Allmänt

möte 16/6 p.g.a. kurs i plantering på jobbet. Jukola, Dockebosprinten, Tjoget och 5-dagars p.g.a. Peru-resa. Men Gubbtiomila missar jag i alla fall inte. Något att se fram emot...

Vad har mer hänt som Du kan läsa om i tidningen nu då?

Viljans tävling har vi haft för ett bra tag sedan. Tiomila och Valborg betydligt senare. Vår serie om Göran Svensson fortsätter och behandlar i detta nummer Göran Svensson II, även kallad "Tvåan".

Traditionsenligt har Jossan skrivit Love Search, som jag ännu inte läst men jag tror att en Sverige-ranking-etta omnämns och ev. även är med på bild. Missa inte heller Rolands ledare eller Agnetas stjärnor. Agneta har också

skrivit ett intressant reportage om Rune Lords nya skor...

Och Jossan har också skrivit om de SM-tävlingar som redan avverkats.

Fast just nu är det mest Peru i mitt huvud. Där finns allt: Berg (Anderna), hav, öken, regnskog, kultur (Inka). Jag får berätta mer om detta land i nästa nummer av Kampen.

Vad har Du tänkt att skriva om till nästa nummer. Skriv gärna om Din semester, med eller utan orientering. Manusstopp till nr 3/2004 är torsdagen den 26:e augusti. Ha nu en riktigt skön sommar...

hoppas
F. Knut

Redaktörens sida

Den myggfria perioden är nu slut och vi lämnar en intensiv vårsäsong bakom oss.

Det jag minns bäst är vår egen tävling som genomfördes på ett utmärkt sätt tack vare alla goda krafter som drog åt samma håll. Jag är också imponerad av våra duktiga juniorer som har etablerat sig i den absoluta toppen i

Sverige. Ni som under vårens härliga tisdagskvällar har säkert också noterat att där sjuder av aktivitet med ungdomsträning, seniorträning och så vi gamlingar som också tar oss en runda innan kaffet. Här är det på sin plats att lyfta på hatten för alla de som håller såväl rutinerade ungdomar som de som håller på att skolas in i med rolig och utvecklande träning.

Något som jag också har noterat är att det dykt upp ett antal "nya" ungdomar ute på tävlingarna. Här har jag en känsla av att ungdomskommittén håller på att lösa ett problem som vi under många år har brottats med, nämligen hur får vi ut de ungdomar som inte har orienterande föräldrar till tävlingar.

Verkar också som våra träningsorienteringar har fått ett nytt lyft med många deltagare. Det beror säkert på att det har varit bra banor på bra kartor samt att det är trevligare att åka på dessa arrangemang när man inte tillhör några närmast sörjande utan det sjuder av aktivitet i skogen. Dessutom är det ju mycket roligare att sätta ut och ta in kontroller när de har använts av många.

LEDAREN

Blickar vi fram emot sommaren så har vi många härliga stunder att se fram emot.

Det börjar redan före midsommar med att du kommer att få möjlighet att lära känna din stad då vi i samband med det allmänna mötet kommer att börja med en guidad rundvandring i stadens centrala delar. Jag räknar med att vi blir minst lika många som vid vinterns möte på SKB.

Midsommar firar vi på Böda sand med sol, bad och en del orientering i ett av södra Sveriges bästa orienteringsområde varvat med annat smått och gott.....

Sedan kommer Tjoget, jag hoppas på tre lag så jag får en plats i ett lag – gör inte du!?

Efter första laget placering bland de sju bästa så är det sommaren höjdpunkt som väntar i Göteborg. Fem dagar i klurig svårorienterad terräng, kan man fira semester på ett bättre sätt?

Du har väl köpt skogspasset och givit bort till dina vänner – om inte, kan man få en trevligare gåva?

Ja då är det bara att önska sol, värme och att vi blir många som njuter tillsammans. Jag tror inte det blir allt för mycket mygg i sommar. Glöm inte att ge mig några uppmuntrande ord då du springer förbi i sommarskogen.

Roland

Detta år,
månad och dag
skedde min
debut som
tävlingsledare.

04-04-04

insats. Ingen
nämnd och
ingen glömd.
Jo, förresten,
jag måste

Tävlingen hölls i den vackra byn Djupe-
träsk och vädret var så bra som man bara
vågat hoppas (med tanke på 2003).

Tävlingen blev också så bra som man
vågat hoppas och framåt två-tiden
kunde man släppa tummen som jag
hade i byxfickan.

Summa sumarum gav tävlingen ett
överskott på knappa 25 000.

75 personer var mer eller mindre
sysselsatta runt tävlingen.

Deltagarna var mycket nöjda med
arrangemanget och återigen lade SOK
Viljan en god tävling till historien.

**Men jag tror att vi kan bli
bättre....**

genom att förbereda oss bättre och
tidigare, förnya våran "tävling-
garderob" tidigare, spåna om roligare
aktiviteter/lösningar, ta med mera
ungdomar i tävlingsarbetet, utveckla
hjälpmedel till tävlingar m.m.

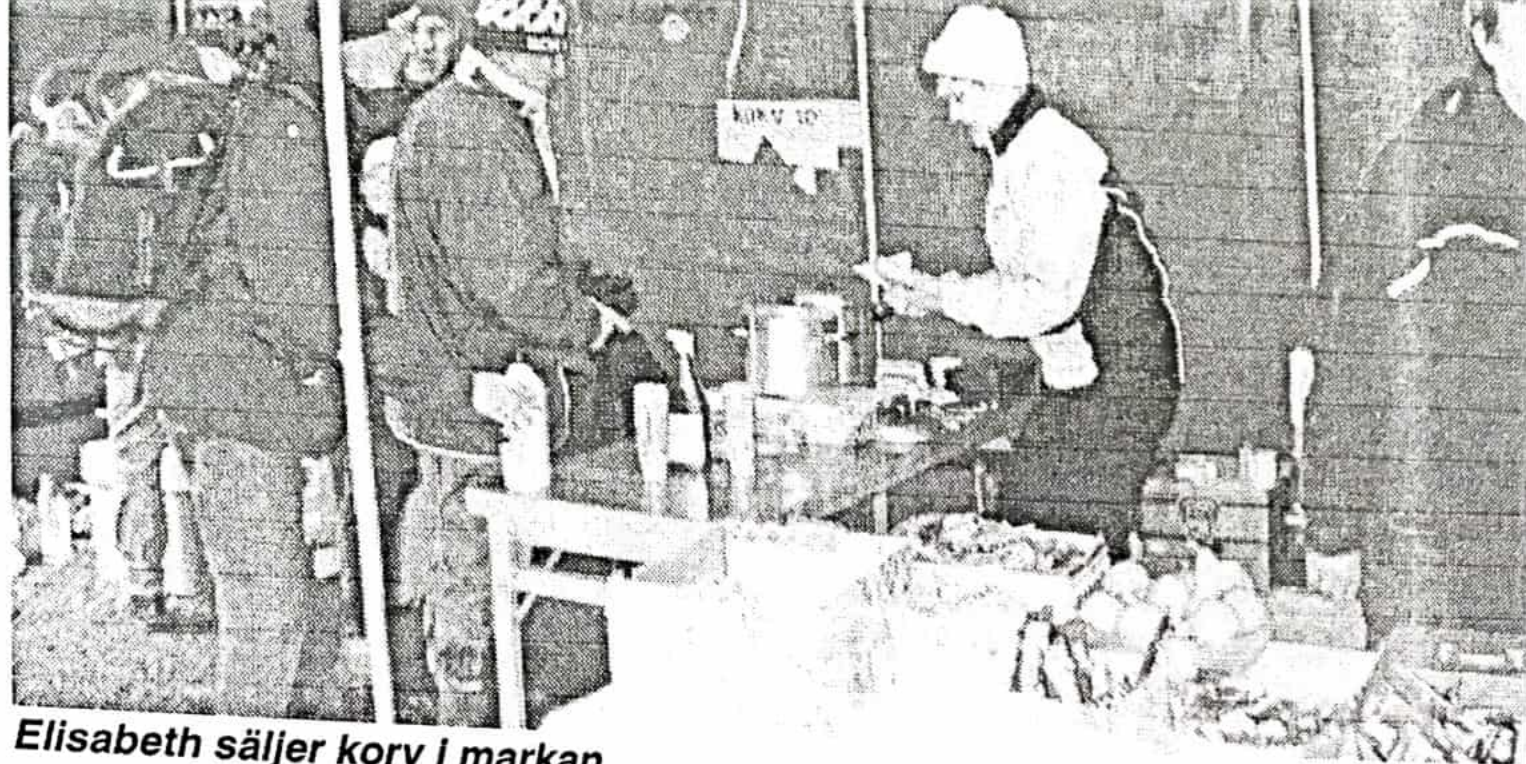
Vi får inte bara fastna i en gjuten
tävlingsorganisation.

Men tusen tack i alla fall för din goda

nämna barn-passningen. Mysigare har
ej skådats på mannaminne.

Stefan O

Elisabeth säljer korv i markan.

Vy från TC.

W SVEASKOG -SPLANTERING

Efter ett par år på "privata marknaden" var vi den här våren tillbaka på statens (Sveaskogs) kalhyggen. Måndagen den 3 maj var vi drygt 15 man som drog igång vid Tjuståsa och planterade nästan 3000 tallar för att snabbt skynda hem till hockey-VM. På lördagen (8 maj) fick vi ett tydligt bevis för att vardagskvällar är bäst – vi var bara 4 personer, men det blev ändå drygt 2500 granar planterade. På det tredje arbetspasset måndag den 10 maj (med 15-20 plantörer) var hygget klart (totalt 9440 plantor) och Viljan kunde fakturera Sveaskog nästan 11 000 kr. Tyvärr brann ett hundratal av plantorna upp vid en mindre skogsbrand den 4 juni men det kunde ju inte Viljan rå för.

I år provade vi ett nytt system att få ihop folk där flera personer var engagerade i "raggningen". Det fungerade bra och jag tror den här nivån är lagom. Visst skulle vi kunna plantera lite mer men samtidigt kan det lätt bli lite "segt" om man håller på för länge.

Som representant för Sveaskog får jag passa på och tacka Viljan för ett väl utfört arbete. Kvaliteten var klart godkänd. Sveaskog har som policy att skogsplantering av idrottsföreningar ska vara på "sponsringsnivå". Den övre gränsen för detta kommer troligen att hamna på 15-20 000 kr. Kriteriet är vidare att det ska vara föreningar med anknytning till skogen och där ligger Viljan helt klart innanför "gränsen". Jag kan i sammanhanget nämna att 30 elever från OL-gymnasiet i Eksjö (däribland Jossan) på eftermiddagen och kvällen den 11 maj planterade nästan 18 000 plantor. Även IF Stjärnan (då mestadels fotbollssektionen) planterar åt Sveaskog.

Väl mött nästa år igen,
Göran Svenson

Stefan Bergh och Sven Mikkelsen på gång.

Blåsningen gick i retur

OSKARSHAMN

- Har du med dig målarpenslar? Jag hittade ingen hemma.

- Jaa, jag har små spadar också.

Oskarshamns-Tidningens reportageteam, som parkerat strategiskt på parkeringsplatsen utanför ishallen i Oskarshamn på torsdagsmorgonen, fick napp på tidningens aprilskämt direkt. Trodde vi. Två äldre gentlemän tycktes ha gått på tidningens aprilskämt om att det gjorts ett fornyfynd i ishallen, vilket skulle riskera säsongspremiären för IK Oskarshamns allsvenska hockeylag.

Lurade gentlemen

De båda männen fick snart sällskap av flera "gubbar", och alla tycktes ha samma mål, att hjälpa till med utgrävningarna i ishallen.

- Nu ska det grävas, konstaterade gänget högt och tydligt och tidningens reportageteam slog till.

Jaha, ni ska alltså vara med på arkeologens genomgång inför utgrävningarna nu klockan tio?

- Nähä ni. Nu åkte ni allt ditt

Lurad. Oskarshamns-Tidningens reporter Magnus Ihse, i mitten, fick smaka på sin egen medicin av Janpenionärer. När han och fotografen Hasse Brums kom till ishallen för att följa upp tidningens a

MITT LIVS BÄSTA H40-LOPP

Nybro kort på påskdagen. Första gången i år som jag och Ove möttes. Årets stora mål var att slå Ove på en individuell tävling. Det har jag aldrig gjort tidigare (förutom en gång, för ett par år sedan, när Ove bröt p.g.a. att han var sjuk, tycker inte riktigt det räknas).

Nästa år går Ove upp i H45 och sedan dröjer det ytterligare två år innan jag gör detsamma, så i år var sista året inom överskådlig framtid som jag hade chansen.

Jag var mycket tveksam innan start om jag skulle ha en t-shirt under nylonet eller inte. Jag frågade flera människor och alla hade olika idéer. Strax innan jag skulle starta träffade jag dock Glenn Håkansson, den förutom Ove vassaste konkurrenten. Han hade supertröja på sig under nylonet. Det fick avgöra saken. T-shirten fick sitta kvar.

Så iväg. Kontroll efter kontroll satt där den skulle. Tvekade lite ett par gånger men inget som kunde räknas som en bom. Sprang och tänkte att det var alldeles för lätt för att Ove skulle kunna bomma. För jag visste ju att han springer fortare. Problemet är att han också oftast orienterar bättre. Spurtade dock allt vad jag orkade, för jag tänkte att ifall Ove ändå bommat....

Ove kom emot mig direkt efter målgång och sa att idag hade han nog fått smisk. Det har jag dock hört många gånger tidigare så det trodde jag inte på.

Egentligen trodde nog inte Ove det heller, för han såg rätt förvånad ut när det visade sig att jag faktiskt hade slagit honom med 22 sek. Han hade bommat men inte mycket. En halvminut på andra kontrollen, men det räckte denna dag. Glenn Håkansson kom trea ytterligare 10 sek efter Ove. Tidsskillnader som tydde på att det var lätt. Jag var ändå förvånad att jag lyckades hålla jämn fart med Ove.

Jag gick som på små moln till duschen. Solen sken, naturen var fantastiskt vacker och jag älskade alla människor jag mötte.

Nu var den stora frågan: När jag redan lyckats med årets stora mål, att slå Ove, skulle jag nu kunna löpa avslappnat och slå honom en gång till eller skull jag lägga av helt?

Dagen därpå visade det sig dock att ordningen var återställd. Jag kom trea på Nybros klassiska, 2 minuter efter Ove, precis som det brukar vara...

Knut

GÖRAN SVENSSON I **II** III IV

Kampenredaktionen fortsätter sin serie om SOK Viljans fyra Göran Svensson. Den här gången har turen kommit till "Tvåan".

Namn: Sven Göran Svensson.

Ålder: 62.

Familj: Hustru Marianne, barnen Mia, Simon och Tobias.

Arbete: Byggnadsingenjör SBR. Egen Företagare.

Fritidsintressen: Förutom orienteringen gillar att slöjda och renovera gamla möbler. Hus och trädgård är ett annat intresse. Frimurareordensförbundet WM (lokalt ordensförbund).

Välkänt ansikte

Göran Svensson 2 är för många ett välkänt ansikte. Vid Valborgsmässöafton höll han talet till våren vid Viljans stuga. Han brukar arrangera gökotta med träning vid sitt torp Gölhultet. Gökottan är numera en tradition i klubben. Göran har gjort ritningar till om- och tillbyggnaden av klubbstugan. Han har ansökt om ekonomiska bidrag från kommunen och riksidrottsförbundet för ombyggnaden. Idag är han sammankallande i stugkommittén.

14 år gammal började han springa orientering för Oskarshamns Scoutkår. Sedan följdes några år av militärtjänstgöring och studier i Stockholm. 1969 återvände han till Oskarshamn och återupptog då orienteringen. Klubbvalet Viljan blev naturligt eftersom han kände många aktiva här. Han har haft många uppgifter i klubben sedan dess bl.a. sekreterare och ledamot i kartkommittén.

Smålands Orienteringsförbund

Sedan 28 år tillbaka har han arbetat aktivt med kartor och flygfotografering. Inom Smålands Orienteringsförbud har han kontakt med alla klubbars ansvariga för kartor.

Göran har kontakt med lantmäteriet samt sammanställer beställning av flygfotografering till Svenska Orienteringsförbundet. Enligt Göran så blir det många telefonsamtal i februari fram till mars då det är stoppdatum för

En kostnadsberäkning gör han. Det finns en minikostnad som gör att man inte kan betala för mindre än 6 stråk.

Springer bra på kavlar

När klubbkompisarna beskriver Göran så säger de att han är känd för att springa bra på budkavlar. Göran säger själv att det inte har någon betydelse om det är gafflat eller rak bana. Kavlar är alltid roliga att springa. Han är oftast laddad inför dessa, till och med överladdad enligt honom själv. Han håller med om att det är klubbkänsla som gör att det är så kul. Det har blivit ett antal 10-mila lopp genom åren. Flera minnen finns från dessa. Ett var när han i mörker lyckades komma först i klungan till tredje kontrollen. Anledningen var att han tog bakvägen genom en tät granskog. Ett annat minne var när han tillsammans med en löpare från grannklubben Ålem kom till kontrollen efter den som de skulle ha och fick

vända och springa tillbaka. Pannlampan slocknade och Göran ramlade och slog söder kompassen. Till målet hittade han genom att följa ljudet från högtalaren. Tiden blev 2 timmar och 55 minuter. Långa natten har det blivit åtta gånger. En historia från 10-mila var när Göran kom tillbaka efter sin

beställning av flygfotografering. Han är med och beräknar flyghöjden och vilka områden som ska fotograferas (stråk).

sträcka i polisbil. Se bildbevis.

Agneta

TERRÄNG KM 2004

Maj månads stora begivenhet inom idrottsvärlden, Viljans inofficiella terräng-KM har genomförts. Med bästa tänkbara förhållande, strålande solsken och lättlöpta banor, samlade startern Håkan med biträdande hjälparbetare ihop ett tjugotal löpare på startlinjen. Två distanser stod på programmet, 5 km för dom som är gamla och unga medan resten (medelålders måste ju dom vara då) sprang 7,5 km.

Då över till en liten rapport från en deltagare som tillhör dom äldre och alltså då fick springa 5 km.

Vi stod uppställda bakom startlinjen, förväntningsfulla och nervösa inför vad som komma skulle. Funktionärerna (Manfred, Ove och Håkan) betonade ett flertal gånger att tjuvstarter skulle bestraffas så det var inte någon idé att tänka på. De betonade också att det låg väldigt många timmars förberedande arbete bakom detta arrangemang - så det så.

Så gick då starten, de vildsinta unga pojkarna tog täten (Biggan och Jakob) medan jag intog en mer undanskymd plats långt bak i ledet jag hade ju planerat att ta den långa banan trots min ålder, så det gällde att spara på krutet.

På väg upp mot fädboden Gröndal passerades ett antal stintor vid namn Anna, Stina och Åsa samt den snabbfotade John, så där ja nu började ju det gå riktigt bra. Gröndal susade förbi och ett nytt gäng fick man vittring på, dags att lägga om taktik, vi tar bara ett varv på 5:an för man är ju snart 50 i alla fall och Biggan ligger ju precis framför och hans skalp är man ju alltid ute efter. Men först måste ju Kristin passeras, med lätta steg trippade denna unga dam till synes oberörd uppför motlutet innan Liljehult. Gick upp jämsides med min stora kombatant (Biggan) om klubbmästerskapet i klassen, axel mot axel utkämpade vi en bitter strid ner mot masten, men axlen blev till slut längre för nu började den sege åldermannen att ge sig och nu var det bara att hålla i, ivrigt påhejad av härlig hejarklack bestående av meterhöga blivande stororienterare mitt i skogen.

Äntligen närmade man sig målet som klubbmästare (och det händer ju inte så ofta det är bara synd man inte får någon medalj) och tanken for igenom huvudet, det var ju en j.... tur man inte tog den långa banan för man är ju inte så ung längre..

Snart 50

HEIÐIÐ TAFELFÉLAG
TILHÁLFIS KÍL 2004

7 km

0. Jacob Svansson	21:40 (15m)
1. Vágr Hindalig	24:24
2. Lennart Knutsson	24:40
3. Tony Lövdahl	25:47
4. Anders Pósson	26:10
5. Sven Mikkelsen	26:50

10 km

1. Ólafur Þorgr	35:50 (10:10)
2. Einar Þorgr	36:30 (10:10)
3. Halur Þorgr	37:10 (10:10)
4. Eilífur Þorgr	38:00 (10:10)
5. Þorgr Þorgr	39:00 (10:10)
6. Einar Þorgr	40:00 (10:10)
7. Halur Þorgr	41:00 (10:10)
8. Þorgr Þorgr	42:00 (10:10)

40 km

1. Þorgr Þorgr	1:10:00 (10:10)
2. Einar Þorgr	1:11:00 (10:10)
3. Einar Þorgr	1:12:00 (10:10)
4. Einar Þorgr	1:13:00 (10:10)
5. Einar Þorgr	1:14:00 (10:10)
6. Einar Þorgr	1:15:00 (10:10)
7. Einar Þorgr	1:16:00 (10:10)

Stína utpumpad eftir hárri löpp.

Stína er utpumpad eftir hárri löpp.

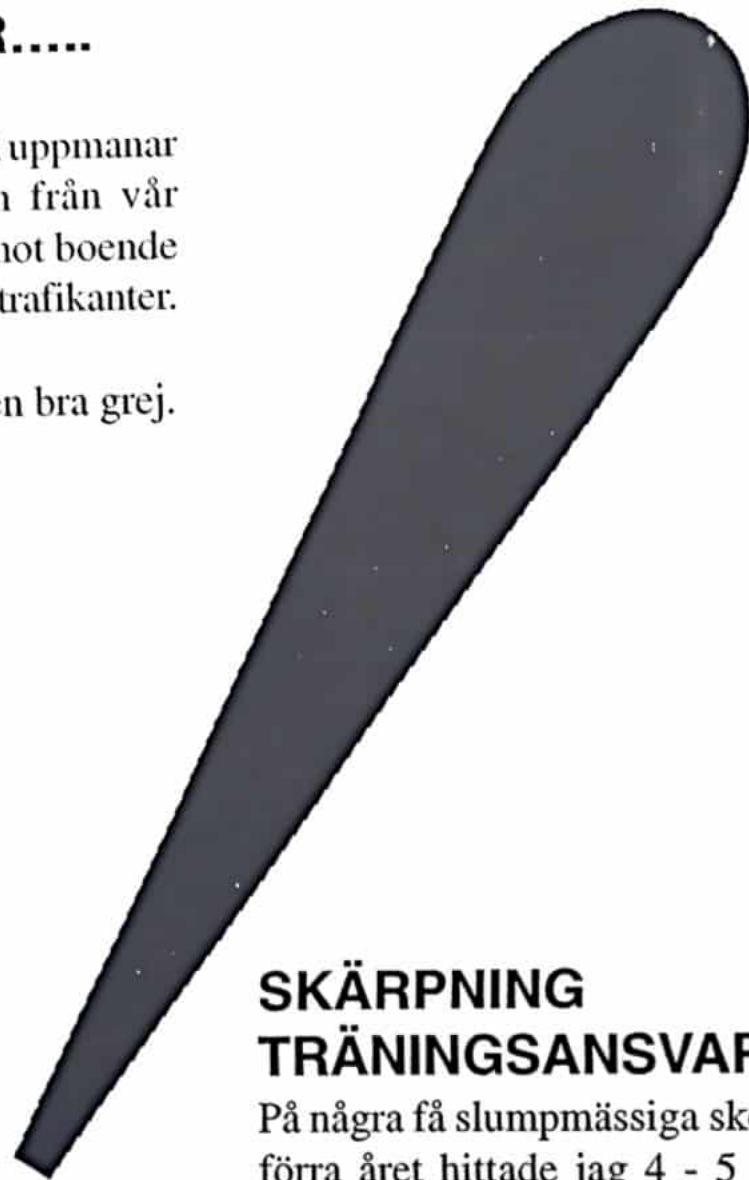
önskar vi i Kampenredaktionen!

RALLYVÄG ELLER.....

På förekommen anledning så uppmanar vi alla som färdas till och från vår klubbstuga att visa hänsyn mot boende längs vägen samt övriga medtrafikanter.

Att köra så det ryker är ingen bra grej.

Styrelsen

SKÄRPNING TRÄNINGANSANSVARIGA

På några få slumpmässiga skogsrundor förra året hittade jag 4 - 5 skärmar i skogen. (På Klämnakartan finns det även ett flertal snitslar uthängda vid tänkta kontrollpunkter). Nyligen hittade jag även en tävlingsnattreflex norr om Flathult.

Ni som är ansvariga för träningar, se till att inom max en vecka plocka in alla skärmar och snitslar som hängts ut.

Markägarna ska inte behöva irriteras av att det hänger skärmar och snitslar i skogen vecka efter vecka. Det ska inte synas att vi varit i skogen. Hjälp oss inom Kart- och Mark att bibehålla klubbens goda relation med markägarna.

Lennart Kalén

TIOMILA

Så var det dags igen för orienterarnas julafton. Nytt för i år var en veterankavle med två män och en kvinna i sina bästa år d.v.s. min. 50 och i medel 55 år gamla. Tyvärr startade den redan 11.20 varför vi fick gå upp i ottan trots att det i år var kortare än någonsin att åka. Så kort var det så vi inte ens hann ta någon kafferast. Vissa (framför allt Våge) drack dock sitt kaffe i bussen. Alla hann inte heller lämna in tipset innan vi kom fram till området vid Kolmårdens djurpark där tävlingarna skulle gå av stapeln.

Väderprognosen var något osäker. I mitten av veckan utlovades snöblandat regn på lördagen och bättre väder på söndagen. På fredagen sades det tvärtom fint på lördagen, sämre på söndagen och regn när tävlingen var slut. Det stämde på lördagen med härligt

solsken. Men precis när det började ljusna lite på himlen på söndagsmorgonen, blåste det upp några minuter och blev genast mulet och sedan regnade det i flera timmar. När det var dags för våra lag att gå i mål var dock regnandet över.

Annika påstår att tiomila och sommaren är som Anders och julen. D.v.s. om det är dåligt väder på tiomila så blir det en fin sommar och tvärtom. Försommaren kommer således att bli regnig, sedan kommer en period med torrt och varmt väder och sedan blir det lite halvbra sensommar. Så långt om det i Sverige vanligaste samtalsämnet, vädret.

Först ut i Viljan var Hasse Svensson i veterankavlen. Och det började bra. Hasse kom in bara två minuter efter täten. Annika tog vid, tappade en del tid på Lisa Veijalainen & Co, men inte mer än väntat och Janne N avslutade riktigt

125:e
damlag: Åsa
Bergfors,
Eva Lord,
Stina Lord,
Anna
Svensson
och Kristin
Boman.

starkt och förde laget till en slutlig 26:e plats av 121 startande lag. Banläggarnas idealtider underskreds med bred marginal både i veterankavlen och ungdomskalven som pågick samtidigt. Vi tänkte att det kanske inte var så tufft ändå som vi hade fruktat.

Så var det dags för damerna och det var väl ingen som var direkt missnöjd i Viljans lag. Kristin sprang första och kom in som 148, 9½ minut efter Finlands bästa orienteringsdam med det passande namnet Heli Jukola. I hennes lag Rastikarhut var det dock ingen mer som sprang varför den egentliga täten bara var 7½ min före Kristin.

Gravida Annas S sprang över förväntan och det gjorde också Stina Lord så att vi efter tre sträckor låg så bra som 83:a. Stina växlade till mamma Eva som, trots att hon ser ut att vara ca 29 år, är lika gammal som jag (missa förresten inte vårt gemensamma 100-års-kalas år 2012!) Är man så gammal får man givetvis tappa någon placering och det passade därför Eva på att göra. Sistasträckan löptes av årets comebackare Åsa Bergfors på ett övertygande sätt. Till slut kom Viljans damer 125.

Så var det dags för herrarna. Vi såg på storbildsskärmen från första TV-kontrollen efter 25 minuter ett Tord hade bommat. Avhängd på 340:e plats 8 minuter efter var inte vad vi hade

hoppats på. Tord imponerade dock genom sitt sätt att bita ihop och inte ge upp. Tappade bara 7 min på resten av banan trots att han inte längre hade någon draghjälp och kom in på 218:e plats. Henke och Våge gick skapligt även om de inte var helt nöjda och sedan

Trevligt med storbilds-TV på Tiomila.

sprang Viljans främste natträv Tony fjärde och plockade ytterligare så att vi inför långa natten låg 103. Det var det bästa vi låg.

Långa natten var inte tuff. Den var riktigt, riktigt tuff. Jag tror ingen i Viljan hade orkat hålla tempo hela vägen. Dessutom var det orienteringsmässigt svårast de sista 4 km då många samtidigt gick in i väggen. Så också vår Daniel som kämpade sig i mål på 2,55 som 171:a lag och tappade en dryg timme

på täten. Täten var Jarkko Houvila från Halden som gick ut med tre minuters ledning och kom i mål 17 minuter före tvåan. Halden var för bra för att det skulle bli en spännande tävling.

På nästa sträcka började det ljusna för oss och Melker och Ove gick bra och plockade. Anders P och jag gick halvdassigt och plockade och även Didden på sista plockade ett par placeringar trots att han kroknade på slutet. Till slut kom vi 130. Vi klarade två av våra mål. Vi var bästa länslag med marginal. Både Kalmars och Nybros polacker bommade bort sig. Tur att vi inte hade importerat några sådana...

Vi slog med 5 min marginal Majornas fjärdelag som var ett rent gubblag. Dem tampades vi med hela tiden. Det tredje målet, att bli bland de 100 bästa, klarade vi dock inte. Det missade vi med ca 47 minuter.

Lag två gick jämnt. En tappade mindre än 30 min på täten: Leif. Tre gick under 10 min/km: Christoffer, Fredrik och Göran S1. En hade bättre tid än förstalagslöparen: Fredrik på långa natten. (Tilläggas bör dock att Fredrik hade dag i det svåraste partiet.) De två största hjältarna i Viljan alla kategorier var: Fredrik och Örjan. De som med

glädje åtog sig att springa och sedan kämpade sig runt de två längsta sträckorna i andralaget i detta det tuffaste tiomila i mannaminne. Andralaget kom till slut 272:a, vilket

är det 5:e bästa som Viljans andralag kommit genom tiderna!!

Örjan - hjälte som åtog sig sistasträckan i andralaget med glädje.

Sen var det bara att åka hem. Det gick bra nästan hela vägen. Precis innan vi skulle svänga av E22:an vid mellersta infarten i Oskarshamn tackade Göran alla inkl. busschauffören för en lyckad resa. Men det var lite för tidigt. På avfarten stannade bussen och sedan gick det inte att få i någon växel. Busschauffören försökte med allt men till slut insåg vi att vi

var tvungna att lassa av alla grejer på plats och gå och hämta bilarna på IP. Det är något underligt med den avfarten. Två timmerlass har väl där också. Kan det vara Oskarshamns svar på Bermudatriangeln???

Nu gäller det att träna i sommar så vi kan slå Majorna på Gubbtiomila. De ska ha samma lag då som de (fjärdelaget) hade på tiomila. Tiomila såg de bara som en nyttig genomkörare inför Gubbtiomila...

F Knut

RUNES NYINKÖPTA OL-SKOR OCH DEBUT I H80

I en artikel i Skogssport gick att läsa följande: "Rätt köp kan förbättra ditt löpsteg." På bild fanns några modeller för eliten.

Veckan innan hade Rune varit på tränings-OL och ställt undan sina nyinköpta skor eftersom de inte var bra. Rune valde istället att springa träningen i sina vanliga skor. Träningsansvariga fick uppdraget att bevaka LOP-skön när Rune sprang.

Beskrivning av skon i Skogssport:

VJ LOP

En orienteringssko med bred läst, samma som Falconmodellen. VJ lanserar skon som sin *ungdomsmodell*. Finns även med metalldubb. Pris ca 600 kronor.

Vi i Kampenredaktionen undrar nu om Rune är ungdom eller H80-veteran efter vårsäsongens bravader på Kalmar OK:s tävling.

Det började med lite strul med anmälan där vår veteran trodde sig vara anmäld till Kalmars tävling men när startlistan kom så var han anmäld till Nybros istället. Detta fixades lätt. Väl vid starten så såg han tydligen lite fel och råkade ta H80:s angivelse i stället H75 som han ju tillhör. Sedan gick starten och även här blev det lite fel då han försåg sig med H80:s karta också. Ute på banan stämmer allt då karta och angivelse helt passar ihop. Väl i mål blir dock vår veteran diskad p.g.a.

felstämpling. Vår veteran gick då till klagomuren för att klara ut för arrangörerna att här har minsann inget fel begåtts utan alla kontroller och kodsiffror har varit helt i sin ordning. Efter lite kontrollerande så säger personalen i klagomuren att han har sprungit H80 banan och inte sin egen H75-bana, ridå!

Om man nu köper en ungdomlig sko så måste man inte kompensera detta med en äldre klass tycker vi i Kampenredaktionen.

VALBORGSFIRANDE

Det blev Valborg i år igen och det blev ett sedvanligt firande vid Viljans stuga. Många var vi som var där och hälsade våren välkommen.

Sonja skickade ut alla promenadsugna på en tipspromenad, för det hör till och så var det ett bra sätt att få upp värmen på. Väl tillbaka vid stugan kunde man välja på två saker – dels att direkt gå in i stugan för att fika och få upp värmen. Dels kunde man bilda lag och delta i den årligt återkommande femkampen – en prestigefylld tävling där samarbetsförmåga och klurighet är egenskaper som värdesätts. Ungdomar i blandade åldrar deltog efter bästa förmåga och tävlade på olika stationer med grenar som "Mastodontspikislagning" (visste inte att ett sådant ord fanns), Vatten i rörhällning och Laget-framåt-på-backar. Fjärde och femte var tankestationer. På den fjärde gällde det att under en minut memorera arton föremål som var fastsatta uppe i taket i vedboden. Det visade sig senare att det var nitton –

NUMMER 2 2004 • SIDAN 20
då någon upptäckte en fladdermus som satt hopkrupen bland polkagris, spade och ryggsäck. Den femte stationen var Agnetas (Agneta i Dragskärs) städer. Fantastiskt många lyckades lösa mysteriet med dessa "personer". Kan du?

Efter lotteri och prisutdelning sprakade elden lös, Göran II hälsade våren välkommen och "vi-alla-kören" stämde in i de traditionella vårsångerna. Tack till er alla som var där och ett särskilt tack till dig Göran, som höll ett trevligt tal. Och till alla er som inte var där vill vi säga "Välkomna till nästa Valborg".

Mariann

Här kommer Agnetas klurigheter för dig som vill testa. I dessa namn döljer sig olika länder. Flytta bara om bokstäverna och gnugga geniknölarna. De rätta svaren kommer i nästa nummer.

1. Bo Calmio _____
2. Jens-Uno Evotin _____
3. Karin Kerf _____
4. Hanna Fistag _____
5. Eva-Stina Knatt _____
6. Anna Tiger _____
7. Erik Röste _____
8. Lisa Niber _____
9. Siv Eger _____
10. Per Palfinini _____

"Backträning".

J-CUP I MORA

Vi var ett gäng i en minibuss som åkte upp hela vägen till Mora, ja till och med en bit till, upp till Orsa. Där sprang vi två Junior cup-tävlingar. Vi bodde i en mysig liten stuga ute i skogen. Gänget som var i minibussen var: Kristin, jag, Henke, Kristoffer, Ida S (Henkes flickvän), Ove och min pappa. Vi sprang två tävlingar i väldigt fin terräng. Det gick bra också, ja för det mesta. På tävlingen var det uttagning till JVM-lägret i Polen. Henke sprang bra och klarade att ta sig dit. På lördagskvällen tittade vi på Melodifestivalen. Men

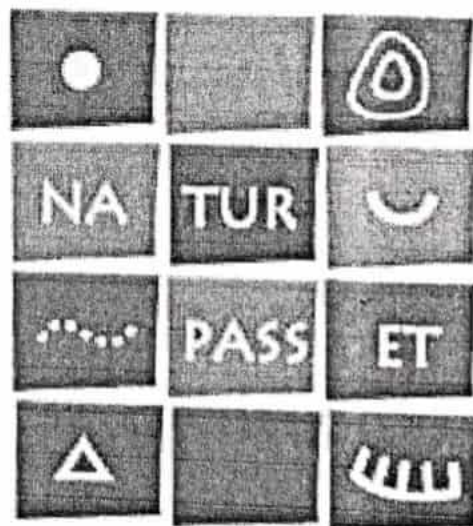
eftersom det höll på till så sent fick vi stänga av när vi sett alla bidragen. Men det gjorde ju inte så mycket för när vi vaknade fick vi en rapport av Kristoffer om hur resultatet hade blivit. Han hade satt på sig sin miniradio och legat och lyssnat tills tävlingen var avgjord. På vägen hem åt vi en superbt fin pizza. Det var nog den snabbaste bagaren ja sett. Vi hann inte mer än att gå och sätta oss innan pizzan kom. Så det stället rekommenderar jag, inte för att jag vet var det låg...

Jossan

NATURPASSET 2004

Nu finns möjligheten för alla motionssugna att återigen ge sig ut i skogen till fots eller på cykel och leta Naturpasskontroller. Skogspassets kontroller finns utplacerade i Djupeträsk med omnejd, nordväst om centrum. Denna karta färdigställdes så sent som 2003, men en del skogsavverkningar har skett i området sedan kartan trycktes. För cykelpasset är det Kronoparkskartan som gäller i år. Kontrollerna finns uthängda från den 15 maj fram till den 30 september. Kartor och annan nödvändig information kan köpas på Apoteket eller hos Intersport från 17/5. Priset för ett Naturpass är 50:-

Genom att besöka *alla* kontroller i ditt köpta Naturpass är du med om utlottningen av fem stugveckor i Idre fjäll samt 2 stycken starter i O-Ringen i Småland i juli 2005. Besöker du minst 20 kontroller deltar du i utlottningen av

presentkort. För att kunna vara med i utlottningarna måste du skicka in ditt ifyllda startkort senast **den 1 november 2004** till: Annika Andersson, Arkitektvägen 31, 572 60 Oskarshamn.

Love search

Som Love Search-spanare i klubben kan man få reda på rätt mycket roligt. Men eftersom jag inte har varit hemma så mycket så antar jag inte att allt riktigt har kommit fram till mig. Men nu ska ni få läsa om de få men intressanta fakta som jag tagit reda på.

John S & Anna Gustavsson (Jönköpings OK)

Ja se där, John har hittat en ny flicka. Tidigare var det Terese K som John hade tillsammans det med. Men en snabb omkastning i det hela och han hittade en ny, nu längre hemifrån.

Tobias G & ? (O-hamn)

Ja så är det, Tobias har en tjej hemma i Oskarshamn, av den information jag fått så går hon i nian. Men vi har inget namn på henne än.

Kristin B & Micke K

Jag det har varit klart sedan länge, men detta har inte riktigt bekräftats i Kampen. Så nu får ni det. Första pussen i Tyskland, sen dess har det bara fortsatt. Kristin har varit i Eksjö ett antal gånger sen det startade. Mycket trevligt!

Linnea J & Pontus

Jo visst verkar det lite skumt då man råkade kasta ett öga över närvarolistan för alla ungdomar som besöker stugan (dock ett tag sedan) och man ser att Linnea och Pontus varit i stugan lika många och samma gånger. Men vad vet jag...

Tack och hej, hoppas jag inte missat något riktigt smaskigt.

Jossan

STORA

grattis

TILL:

ARVID KALÉN 85 ÅR 28/6

BO HASTING 75 ÅR 21/7

BENGT-ÅKE BORGEMO 70 ÅR 28/6

HJÖRDIS FOGELQVIST 70 ÅR 1/6

LENNART PETTERSSON 70 ÅR 18/5

JAN-ERIK NILSSON 60 ÅR 11/6

BIRGITTA MAGNUSSON 60 ÅR 30/4

BRITT-MARIE CARLSSON 50 ÅR 31/5

MARIETTE TONENTSCHUK 40 ÅR 30/4

LINNÉA NILSSON 30 ÅR 24/5

HENRIC CARLSSON 20 ÅR 13/5

DANIEL GUNNARSSON 20 ÅR 23/6

STUDENTEN

Här grattar vi bland andra:

Henric Carlsson
Fredrik Rosenqvist
Gustav Jutterdal
George Gerdin

BRÖLLOP

Här grattar vi:

Thord och Iréne som blivit
herr och fru Hultberg med
varandra.

SPRINT- OCH LÅNG-SM

Kristin, Henke och undertecknad var de tre som representerade Viljan i dessa hårda SM-tävlingar. Vi åkte upp till Härnösand i buss från OL-gymnasiet. Det var många laddade personer på samma ställe, men det var en ganska seg resa, det tog oss ca 10 timmar att åka upp, så det var tur att vi hade så många bra filmer med oss, bl.a. Pippi och Karlsson på taket. Kändes som vi hade hittat rätt nivå där. Vi bodde på en fin folkhögskola i Härnösand.

På lördagen var vi alla laddade för sprint. Det blir ju lite annorlunda mot en vanlig tävling, eftersom man inte fick vistas vid mål innan start. Utan var placerad längre ifrån och vid ett visst klockslag fick man jogga iväg mot starten. Sen bar det iväg. Man kände sig nog lite extra taggad i den nya Viljantröjan som vi med stolthet fick bära. Både Henke och Kristin tog sig till finalen. Man var i olika heat och fick springa en sprintbana. Efter det kom de 10 första i båda heaten med till finalen, vilket de då gjorde. Men inte jag. Så medan jag gick och köpte glass och tog det lugnt, fick de åka tillbaka till den här platsen man tidigare fått sitta någon timme och väntat på att få springa iväg. De bussades till målet en liten stund innan de skulle springa iväg, för nu var det rampstart på TC. Det var en väldigt

spännande tävling, dock blev det lite väl utdraget då de körde en klass i taget, men det tyckte ju våra supportrar om eftersom de då med ro kunde följa alla tävlande. Finalen kunde nog ha gått bättre för våra löpare men det är ju inte så lång tid det handlar om så gör man något misstag kan man inte ta igen det. Henke missade mycket efter varvningen och blev sedan sist. Kristin kom på en 15:e-plats, vilket inte är dåligt, eftersom hon behöver ju inte vara bra i den klassen förrän nästa år. Så det blev väl en ganska trevlig dag, som avslutades på en restaurang där vi firade min mors födelsedag.

Söndagen kom och det var vilodag då vi vistades på en marknad en liten stund innan vi hamnade framför tv:n och gladdde oss så inför den hårt kommande tävlingen på måndagen, lång-SM. Jag kan berätta att det var en tung Josefine som klev upp ur sängen när hon

Kristin i nya sommartröjan.

kom på vad som väntade. Men upp kom man, och till tävlingen kom man. Lite sent kanske, men man hann värma upp och tejpa fötterna, för man visste att idag kan man inte gå bara för att det skulle vara så stenigt idag måste man springa.

Och vi sprang, när starten gick fick alla en väldans fart, alla upp till 20 sprang samma klass och jag kände att placeringarna rasade, men försökte att inte tänka på det, jag menar, vad gör de första 300 metrarna när man skulle ut och springa 12,5 km. Inget. Så det blev ett kämpigt lopp, många missade och virrade vid första. Det var så att när man började komma i närheten av kontrollen dök plötsligt en sten upp som inte var med på kartan, stenen hade kontroll, då tänker man ju att denna stenen måste vara med. Men det var den inte, inte på 15 000-delen, men på 10 000 fick man senare veta, hur nu detta kan komma sig. Så många missade den och det blev ganska mycket spridning. Vi tjejer sprang ut till ett ställe där vi sprang en fjärl, (två små slingor som kom tillbaka till samma ställe) Och sedan nær till målet för att byta karta och då ut på sista slingan.

Henke var bra med, tappade lite på sista slingan och kom på 10:e-plats. Jag var nöjd med mitt lopp och sprang in på en 20:e-plats. Kristin hoppade av efter varvningen efter att inte ha hittat en kontroll. Efter tävlingen duschade vi i iskallt vatten, men var ändå glada eftersom vi den

dagen genomfört det längsta loppet vi någonsin sprungit. Efter det åkte vi tillbaka till vårt hem för att vila upp oss. Nu skulle vi vara kvar ytterligare två dagar och träna innan vi fick åka hem. Passen på tisdagen och onsdagen blev inte så bra. Men det viktigaste var ju att man skulle ut och lära känna terrängen till de viktiga SM-tävlingarna som ska gå där i slutet av sommaren.

När vi kom hem på onsdags kvällen, var man så trött att man inte orkade plocka upp sakerna, och så var vi ju tvungna att hoppa in och titta på det mest följda programmet (förutom sporten), Paradise Hotel.

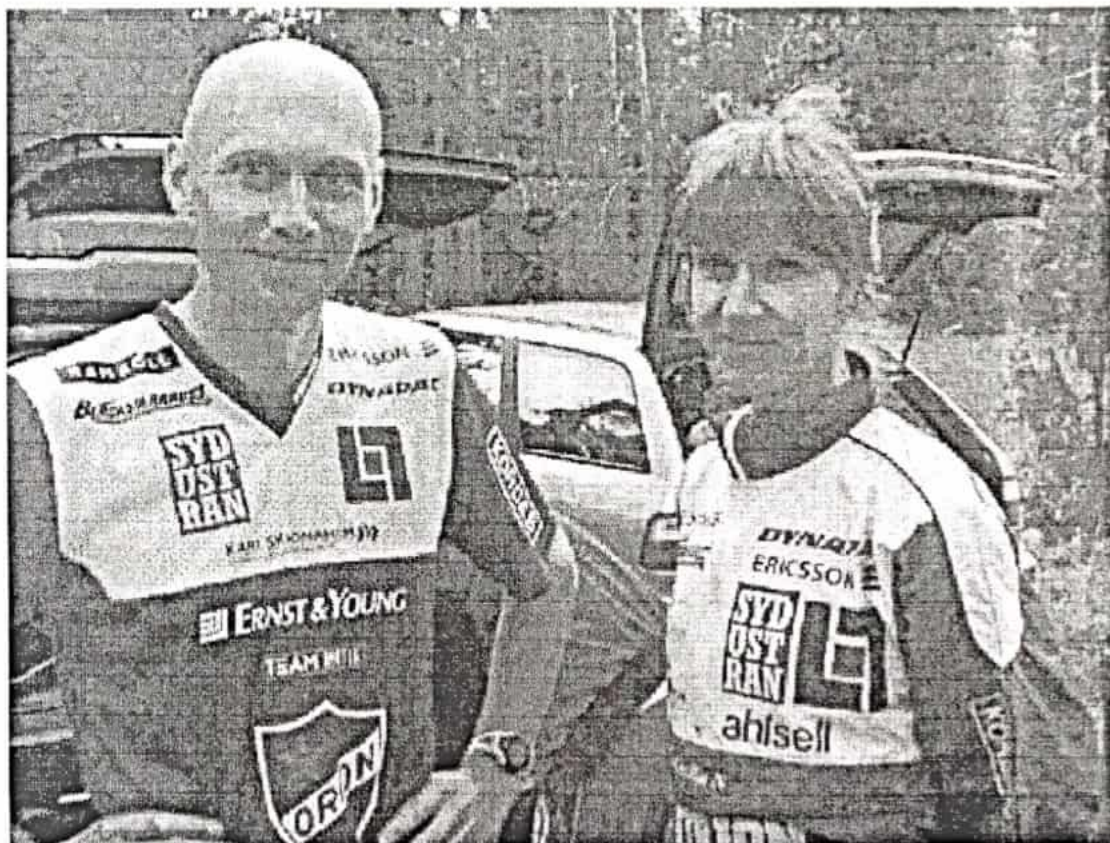
Nu ska det bli skönt med lite våruppehåll innan de grymma tävlingarna i Göteborg kommer.

Jossan

Henke, längst till höger, på prisutdelningen.

BLANDADE BILDER FRÅN VÅREN I VILJANS FOTOALBUM

Yuri Omelchenko och Cecilia Bratt på besök i Oskarshamn för träningsläger med OK Orion.

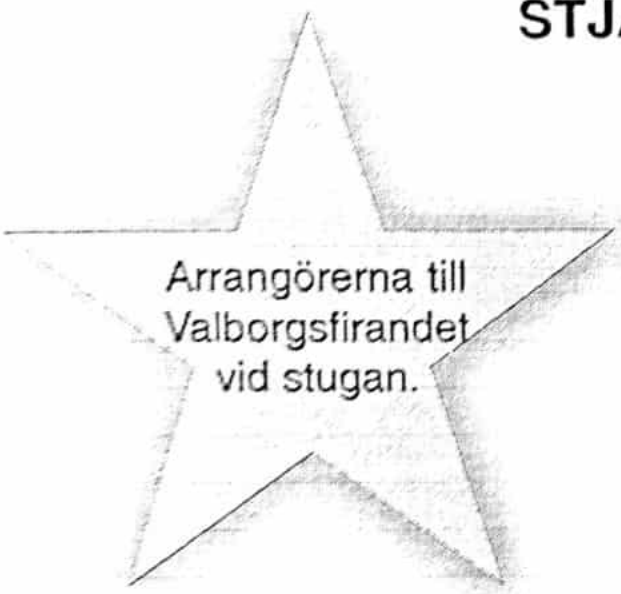
Tony filmar Tuva och Filip med flera vid Pingst 2-dagars i Påskallavik.

Zonläger i samband med Viljans tävling 04-04-04.

AGNETAS STJÄRNOR

Arrangörerna till
Valborgsfirandet
vid stugan.

Blå-gult igen för
Henke Carlsson.
Landslagsplats
fixad.

Tjejerna bättre än
killarna på
10-mila i
Norrköping.

Rune Lords
debut i
H80...

Alla ni som hjälpte
till på Viljans
tävling i
april.

Ungdomsledarna som
genomfört vårens
ungdomträningar.

VILJANVETERANERNA LURADE LOKALTIDNINGEN

Oskarshamns-Tidningens reporter Magnus Ihse hade länge knäpat på sitt aprilskämt till torsdagens tidning. Den perfekta idén: man har hittat fornlämningar under ishallen - kom och hjälp till att gräva!

Ur Ihses text dagen efter: (se urklipp nedan)

De båda männen fick snart sällskap av flera "gubbar", och alla tycktes ha samma mål, att hjälpa till med utgrävningarna i ishallen.

- Nu ska det grävas, konstaterade gänget högt och tydligt och tidningens reportageteam slog till. Jaha, ni ska alltså vara med på

arkeologens genomgång inför utgrävningarna nu klockan nio?

- Nähä ni. Nu åkte ni allt dit själva. - April, april, skrattade Rune Lord, en av 10-15 SOK Viljanpensionärer, som i tio års tid varje torsdag klockan nio samlas utanför idrottsparken för en gemensam förmiddagsutflykt.

När de såg Oskarshamns-Tidningens bil förstod de att reportageteamet var ute för att se om någon gått på aprilskämtet. Det var då de bestämde sig för att luras själva.

.../... Där stod vi med långa näsor.

Blåsningen gick i retur

OSKARSHAMN

- Har du med dig måltippen?
- Jag hittade ingen hemma.

- Jaha, jag har små spadar också.

Oskarshamns-Tidningens reportageteam, som parkerat utstegat på parkeringsplatsen utanför ishallen i Oskarshamn på torsdagsmorgonen, fick napp på tidningens aprilskämt direkt vid 9. Två äldre gentleman tycktes ha gått på tidningens aprilskämt om att det gjorts ett förnynd i ishallen, vilket skulle riskera utslagspremierna för IK Oskarshamns sällenska hockeylag.

Lurade gentlemanen

De båda männen fick snart sällskap av flera "gubbar", och alla tycktes ha samma mål, att hjälpa till med utgrävningarna i ishallen.

- Nu ska det grävas, konstaterade gänget högt och tydligt och tidningens reportageteam slog till.

Jaha, ni ska alltså vara med på arkeologens genomgång inför utgrävningarna nu klockan nio?

- Nähä ni. Nu åkte ni allt dit själva.

Lurad. Oskarshamns-Tidningens reporter Magnus Ihse, i mitten, fick smaka på sin egen medicin av jänspensionärer. När han och fotografen Hasse Brums kom till ishallen för att följa upp tidningens utgrävning...

NUMMER 2 2004 • SIDAN 7

dor
ar i
det
vid
ade
om

till
alla

av
ar i
nte
oss
illa
rk-

NUMMER 2 2004 • SIDAN 15